

Klarinet, Viyola ve Piyano için Maerhenerzaehlungen, Op.132

Work Title	Maerchenerzaehlungen
Alternative Title	4 Stücke
Composer	Schumann, Robert
Opus/Catalogue Number	Op.132
Movements/Sections	4 pieces
	1. Lebhaft, nicht zu schnell
	2. Lebhaft und sehr markirt
	3. Ruhiges Tempo, mit zartem Ausdruck
	4. Lebhaft, sehr markirt
Year/Date of Composition	1853
First Publication	1854
Composer Time Period	Romantic
Piece Style	Romantic
Instrumentation	Clarinet in B \flat (or violin), viola, piano

Schumann müzik için her alanda uğraş vermiş, önce piyano virtüözü olmak istemiş, ancak parmağı sakatlanınca besteciliğe yönelmiştir. Brahms ve Chopin gibi bestecileri destekleyen, çıkardığı ünlü müzik dergisi Neue Zeitschrift für Musik'te iyi müziği korumuş, Bach'ın yeniden sevilmesi için çalışmış, Schubert'in kayıp Do Majör Senfonisi'sini bulup çıkarmıştır.

Schumann son yıllarını çok kötü bunalımlarla geçirmek zorunda kalmıştır. 1850'den sonra Düsseldorf Kenti Müzik Direktörlüğü'ne çağrılan, ancak 1853 sonbaharında bu görevi bırakması istenen besteci, duyma zorluğu, hayaller ve kabuslar sonucu 1854 Mart ayında intihara kalkışmış, 1856'daki ölümüne dek Endenizh'te akıl hastanesinde yaşamıştır. Bu korkulu hayallerin Schumann'ın son eserlerine yansıdığı da öne sürülür.

Schumann'ın kendi Projektenbuch adlı kayıt defterinde 9-11 Ekim 1853 günleri arasında bestelediğini belirttiği Maerchenerzaehlungen (Masalsı öyküler) adlı eserde bu dengesizlikle hiç de görülmez. Üstelik bu müzik, 1854 Şubat ayındaki büyük bunalımdan birkaç ay önce yazılmıştır. Schumann'ın oda müziği eserleri arasında (bazı eleştirmenlere göre ustaca yazılmamış olmasına karşın) özellikle ağır

tempolu üçüncü bölüm, kendine özgü garip güzelliğiyle ışıldar.

Si bemol klarinet, viyola ve piyano için yazılan, ancak çoğu kez klarinet yerine keman da kullanıldığı için Schumann'ın piyanolu üçlüleri arasında da yer alan eseri besteci, kendine özgü, çok etkileyici ve en yüksek derecede romantik çalgı uyumu olarak nitelendirir. Ancak birbirine benzemeyen dört bölümün hangi masalları konu aldığını açıklamaz. Onun yerine bu küçük minyatürleri tempo başlıklarıyla belirler ve viyolanın en baştaki ikili motifiyle bölümler birleştirilmiş gibi olur.

1. bölüm Lebhaft, nicht zu schnell (canlı, o kadar çabuk değil) başlığıyla, allegretto benzeri tempoda, 32'lik notaların değişkenliğiyle oluşan neşeli ve hülyalı havadadır.

2. bölüm Lebhaft und sehr markiert (canlı ve çok vurgulamalı) başlığını taşır ve canlı havada, tekrar tekrar beliren motiflerin bas partisine geçişle inatçı bir Alman marşı havasına dönüşür.

Eserin zirvesini oluşturan 3. bölüm Ruhiges Tempo, mit zartem Ausdruck (sakin tempoda, zarif anlatımla) başlığıyla Andante benzeri hem sade, hem de lirik bir halk ezgisi tarzındaki

havasıyla büyüler. Klarinet ile viyola arasında bir aşk düeti olarak tanımlanabilecek bölümde bir eleştirmenin deyimiyle, piyano âşıkların bir nedimesi gibi zarif eşliğini gerçekleştirir. Ancak, ikincisi gibi aynı, Lebhaft, sehr markiert başlıklı finalde ise, Schumann zarif ve nükteli arpejlerle donattığı klarinet ve viyolaya eşlik eden piyanoyu masif, yoğun akorlarla solist gibi görevlendirmiş, geçilemez gibi zorlu engeller koyarak, bölümü bu vurma çalgının atletik egemenliğinde bırakmış, biraz kahramanca ya da şövalye tarzı bir final yaratmak istemiştir.

Süre 15'

- Aktüze İ. Müziği Okumak. Pan Yayıncılık. Nisan 2003.
- [http://imslp.org/wiki/M%C3%A4rchenerz%C3%A4hlungen,_Op.132_\(Schumann,_Robert\)](http://imslp.org/wiki/M%C3%A4rchenerz%C3%A4hlungen,_Op.132_(Schumann,_Robert))

Kazım Çapacı